

Iscjeljenje bolesnih

Starješina Dallin H. Oaks iz Zbora dvanaestorice apostola naučavao je kako je vjera ključna da bi se čuda događala:

»Vjera je temelj za iscjeljenje pomoću nebeskih moći. Mormonova knjiga čak naučava da 'nema li... vjere među sinovima ljudskim, Bog ne može činiti nikakvih čudesa među njima« (Ether 12:12) [vidi i 1. Nefi 7:12; NiS 35:9]. U značajnom govoru o posluživanju bolesnima, predsjednik Spencer W. Kimball je rekao: 'Potreba za vjerom često se podcjenjuje. Bolesna osoba i obitelj često se pouzdaju isključivo na moć svećeništva i dar iscjeljenja za koju se nadaju da je braća koja poslužuju uredbu imaju, dok veća odgovornost počiva na onome tko biva blagoslivljan... Glavni dio je vjera pojedinca da je osoba svjesna i uračunljiva. Učitelj je toliko često ponavljao izraz: »Tvoja te vjera ozdravila« [Matej 9:22], da je gotovo poslala refren' [»President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick« [Predsjednik Kimball govori o posluživanju bolesnima], *New Era*, listopad 1981., 47]« (»Healing the Sick« [Iscjeljenje bolesnih], *Ensign* ili *Liahona*, svibanj 2010., 49).

Starješina Dallin H. Oaks nas je isto podsjetio da je važan dio posjedovanja vjere voljnost da se prihvati Božja volja:

»Dok koristimo nesumnjivu moć svećeništva Božjeg i dok cijenimo njegovo obećanje da će čuti i odgovoriti na molitvu vjere, moramo uvijek upamtiti da vjera i moć iscjeljenja ne mogu dati rezultate suprotno volji onoga čije je svećeništvo. To je načelo podučeno u objavi koja navodi da će starješine u Crkvi položiti svoje ruke na bolesne. Gospodin obećava: 'Onaj koji vjeru u me ima da će iscijeliti, *i nije mu smrt dosuđena*, on će iscijeliti' (NiS 42:48; naglasak dodan). Na sličan način, u još jednoj suvremenoj objavi Gospodin izjavljuje da kada onaj koji 'u skladu s voljom Božjom ište, zato se i događa onako kako ište' (NiS 46:30) [vidi i 1. Ivanova 5:14; Helaman 10:5].

Iz svega toga učimo da čak i sluge Gospodnje, koji koriste njegovu božansku moć u okolnostima gdje ima dovoljno vjere za iscjeljenje, ne može dati svećenički blagoslov koji će postići da osoba bude iscijeljena ako to iscjeljenje nije volja Gospodnja.

Kao Božja djeca koja znaju za njegovu veliku ljubav i konačno znanje o onome što je najbolje za našu vječnu dobrobit, mi mu vjerujemo. Prvo načelo evanđelja je vjera u Gospodina Isusa Krista, a vjera znači povjerenje. Osjetio sam to povjerenje u govoru kojeg je moj rođak izrekao na sprovodu tinejdžerke koja je preminula uslijed teške bolesti. Izgovorio je ove riječi, koje su me prvo zapanjile, a onda podučile: 'Znam da je bila Gospodinova volja da ona premine. Imala je dobru medicinsku skrb. Primila je svećeničke blagoslove. Njezino je ime bilo na molitvenom svitku u hramu. Bila je predmet stotina molitvi za obnovu njezina zdravlja. I znam da u ovoj obitelji ima dovoljno vjere da bude iscijeljena osim ako je volja Gospodnja da je vrati kući u ovom trenutku.' Osjetio sam isto povjerenje u riječima oca druge posebne djevojčice čiji je život oduzeo rak u njezinim tinejdžerskim godinama. Izjavio je: 'Vjera naše obitelji je u Isusa Krista i ne ovisi o ishodima.' Ta mi naučavanja zvuče istinito. Činimo sve što možemo za iscjeljenje voljenih, a zatim stavljamo povjerenje u Gospodina za ishod« (»Healing the Sick« [Iscjeljenje bolesnih], *Ensign* ili *Liahona*, svibanj 2010., 50).